RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 97.334 van 29 juni 2001
in de zaak A. 100.364/IX-2722.

In zake : 1. Bart BEDDEGENOODTS,
2. Ivan BOTERDAELE,
3. Patrick HUBEAU,
4. Luc SCHOONBAERT,
5. Daniel DE JONGHE,
6. Wim CUYPERS,
7. Philip VAN TONGERLOO,
8. Stefaan ROELS,
9. Alfons SCHEERLINCK,
10. Eric VALKENBORG,

die woonplaats kiezen bij
advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105.

tussenkomende partij :

Joseph CNOCKAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. FLAMEND,
kantoor houdende te MEISE,
Vilvoordsesteenweg 101.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Bart BEDDEGENOODTS, Ivan BOTERDAELE, Patrick HUBEAU, Luc SCHOONBAERT, Daniel DE JONGHE, Wim CUYPERS, Philip VAN TONGERLOO, Stefaan ROELS, Alfons SCHEERLINCK en Eric VALKENBORG op 12 februari 2001 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de koninklijke besluiten van 5 december 2000 waarbij Joseph CNOCKAERT en Ivo VAN EYNDE worden benoemd tot

gerechtelijk commissaris met ingang van 1 september 2000;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoekers de vernietiging vorderen van dezelfde koninklijke besluiten;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 2001, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 5 juni 2001 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX, die verschijnen voor verzoekers, van advocaat H. CAREME, die loco advocaat P. LUYPAERS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat C. FLAMEND, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak dezelfde zijn als die uiteengezet in het arrest nr. 92.492, van 22 januari 2001, behoudens wat hierna volgt :

1.1. Bij koninklijke besluiten van 23 mei, 26 mei en 24 juni 2000 worden een aantal geslaagden bevorderd tot gerechtelijk commissaris. Het schorsingsberoep dat de verzoekers tegen die besluiten hebben ingesteld wordt verworpen bij het voormelde arrest nr. 92.492, van 22 januari 2001.

1.2. Bij koninklijke besluiten van 5 december 2000 worden Joseph CNOCKAERT en Ivo VAN EYNDE benoemd tot gerechtelijk commissaris met ingang van 1 september 2000. Dat zijn de thans bestreden besluiten. Zij worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 december 2000.

2. Overwegende dat Joseph CNOCKAERT met een verzoekschrift van 21 maart 2001 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat geen gegeven zich tegen het inwilligen van die vraag verzet;

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de middelen welke de verzoekers aanvoeren enkel betrekking hebben op hun eigen examenresultaten, zodat zij niet vermogen de onwettigheid aan te tonen van de examenresultaten van de geslaagde kandidaten, welke zij niet tijdig hebben bestreden en dat zij dat ook niet meer kunnen doen naar aanleiding van de benoeming van de laureaten; dat daaruit volgens de verwerende partij volgt dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is;

3.2. Overwegende dat over deze exceptie enkel uitspraak dient te worden gedaan indien de voorwaarden

voor schorsing vervuld zijn, wat zoals hierna blijkt niet het geval is;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1. Overwegende dat verzoekers een "enig middel" ontlenen aan "het ontbreken van de rechtens vereiste grondslag door schending van artikel 5 van het K.B. van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris, voor de benoemingen van de bij (de) aangevochten benoemingsbesluiten bevorderde gerechtelijke commissarissen doordat op grond van artikel 159 van de gecoördineerde Grondwet de examens waarop die bevorderingen berusten, evenals de rangschikking van de laureaten van het examen,als nietig moeten worden aanzien"; dat verzoekers tot staving van dit enig middel acht redenen aanvoeren waarom het examen nietig is en die als zoveel onderdelen van het enig middel -door hen en ook hierna duidelijkheidshalve "middelen" genoemd- beschouwd moeten worden;

5.2. Overwegende dat het examen waarvan verzoekers de onregelmatigheid aanklagen de kenmerken vertoont van een vergelijkend bevorderingsexamen met een wervingsreserve; dat zulks meebrengt dat wie geslaagd is voor dat examen opgenomen wordt op een rangschikkingslijst en, gedurende de geldigheidsperiode van het examen, in de volgorde van die rangschikking in aanmerking komt om bevorderd te worden tot alle vacante

of vacant te worden betrekkingen van de bevorderingsgraad; dat het examen derhalve niet kan worden beschouwd als louter een voorbereidende handeling tot een of meer welbepaalde benoemingen -eindpunt van een complexe rechtshandeling- waarvan de onregelmatigheid kan worden aangevoerd als annulatiemiddel tegen die benoemingen zelf, binnen de termijn van beroep tegen die benoemingen; dat integendeel is vereist dat de examenuitslag als zelfstandig grievende beslissing zelf binnen de termijn van beroep bij de Raad van State wordt aangevochten of dat de onregelmatigheid ervan als middel tegen een benoemingsbesluit enkel kan worden aangevoerd in zoverre de termijn om rechtstreeks tegen het examenresultaat op te komen nog niet verstreken is;

5.3. Overwegende dat verzoekers de meeste van de thans tegen de benoemingen van Joseph CNOCKAERT en Ivo VAN EYNDE tot gerechtelijk commissaris aangevoerde middelen reeds rechtstreeks hebben aangevoerd tegen de examenuitslag; dat zij deze dan ook kunnen doen gelden tegen de bestreden benoemingen; dat dit echter niet het geval is voor nieuwe middelen of aanvullingen van vroeger aangevoerde middelen; dat zulks eventueel mogelijk is in het kader van het annulatieberoep tegen het examen zelf, in zoverre verzoekers bij het instellen van hun beroep geen kennis hadden van de daarvoor noodzakelijke gegevens, doch niet in het kader van een vordering tot schorsing waar na het indienen van het verzoekschrift geen nieuwe middelen kunnen worden aangevoerd noch aangevoerde middelen kunnen worden uitgebreid; dat hierna bij het onderzoek van de ernst van de middelen telkens zal moeten worden nagegaan of aan dat vereiste is voldaan;

6.1.1. Overwegende dat verzoekers een eerste middel aanvoeren :

"Genomen uit de schending van artikel 8 van het Ministerieel Besluit van 18 december 1998, artikel 5 van het Koninklijk Besluit dd. 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris, van het vertrouwensbeginsel, van het grondwettelijk vastgelegd gelijkheidsbeginsel (art. 10-11 Gec.G.W.) en van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur,

Doordat, verzoekende partijen tijdens het derde, mondeling, gedeelte van het assessment center onderworpen werden aan een gedrags- en/of situatieproef, met name een rollenspel,

Terwijl, overeenkomstig artikel 8 van het Ministerieel Besluit van 18 december 1998 en zoals aangekondigd in de toelichting betreffende het assessment center en in de oproepingsbrief voor deelname aan het assessment center het derde en mondelinge gedeelte van het assessment center had dienen te bestaan uit een interview.";

Overwegende dat verzoekers bij het middel toelichten dat het assessment center uit drie duidelijk gescheiden onderdelen bestaat; dat, nadat zij eerst een gezamenlijk georganiseerde schriftelijke proef hadden afgelegd bestaande uit een schriftelijke gedrags- of situatieproef en het invullen van een computergestuurde vragenlijst, een biografische vragenlijst en een vragenlijst met betrekking tot hun indrukken betreffende de situatie- of gedragstest, welke de eerste twee gedeelten van het examen waren, zij daarna uitgenodigd werden voor "het laatste gedeelte van het assessment center (mondeling gedeelte)"; dat niet werd aangekondigd dat er opnieuw een gedrags- of situatietest zou plaatsvinden, hoewel uit alle medegedeelde informatie, onder meer de toelichtingsnota die aan de kandidaten ter beschikking werd gesteld, bleek dat de kandidaten na het afleggen van het schriftelijk gedeelte de eerste twee proeven van het assessment center hadden doorstaan en dat het mondeling gedeelte zou bestaan uit een interview; dat verzoekers toch opnieuw werden geconfronteerd met een gedrags- of situatieproef, namelijk een zogenaamd "rollenspel", wat hun vertrouwen terdege heeft geschokt aangezien zij er geenszins op voorbereid waren;

6.1.2. Overwegende dat blijkens artikel 8 van het voornoemd ministerieel besluit van 18 december 1998 het assessment center bestaat uit : 1° één of meerdere gedrags- en/of situatieproeven, 2° één of meerdere persoonlijkheidsvragenlijsten en 3° één of meerdere interviews; dat verzoekers de onder 1° en 2° genoemde proeven gelijkstellen met het "schriftelijk" gedeelte en de sub 3° genoemde proef -het interview- met het "mondeling" gedeelte; dat zij met andere woorden de mening toegedaan zijn dat het interview het enige mondeling onderdeel van het assessment center kan uitmaken en dat, wanneer zij werden opgeroepen om de mondelinge proef af te leggen, deze enkel zou kunnen bestaan uit een interview;

Overwegende dat uit voornoemd artikel 8 van het ministerieel besluit van 18 december 1998 echter niet volgt dat de eerste, en eventueel ook de tweede proef, louter schriftelijk zijn; dat derhalve niet uitgesloten wordt dat de eerste proef - de gedrags- en situatietest - uit zowel een schriftelijk als een mondeling gedeelte bestaat; dat zulks ook wordt gezegd in de toelichting die aan de kandidaten werd verstrekt over de inhoud en het verloop van een assessment center; dat uit de gegevens van het dossier kan worden afgeleid dat de drie onderdelen van het assessment center gespreid werden over twee examendagen, waarbij de eerste dag, 27 oktober 1999, dezelfde voor alle kandidaten, de proeven of gedeelten ervan die schriftelijk konden worden afgelegd op het programma stonden en de tweede dag, verschillend naargelang de kandidaten, de individuele, mondelinge proeven of gedeelten ervan werden afgelegd; dat zodoende de gedrags- en situatietest ter zake blijkt te hebben bestaan uit een schriftelijk gedeelte, een zogenaamde "postbakoefening", afgelegd de eerste dag samen met de andere schriftelijke proeven, en een mondeling gedeelte, een zogenaamd "rollenspel", afgelegd op de tweede examendag; dat op die tweede dag

dan ook het derde onderdeel van het assessment center, het interview, plaatshad, wat verzoekers niet formeel betwisten; dat verzoekers daaromtrent ook niet werden misleid aangezien in de oproepingsbrieven die hen werden toegestuurd er geen sprake was van drie onderdelen, wel van het "eerste gedeelte" respectievelijk "het tweede gedeelte (mondeling gedeelte)" van het assessment center; dat het middel niet ernstig is;

6.2.1. Overwegende dat verzoekers een tweede middel aanvoeren :

> "Genomen uit de schending van artikelen 1 en 8 van het Ministerieel Besluit van 18 december 1998, artikel 2 van het Koninklijk Besluit dd. 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris, van het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur,
> Doordat, verzoekende partijen tijdens de selectieproef type assessment center werden getest op hun vakkennis,
> Terwijl, overeenkomstig artikel 1 van het Ministerieel Besluit van 18 december 1998, artikel 2 van het Koninklijk Besluit dd. 17 december (1998), en de toelichting verstrekt bij de assessment-proef, de verzoekers enkel tijdens het bekwaamheidsexamen op hun vakkennis mochten worden getoetst.";

Overwegende dat volgens verzoekers de postbakoefening een aaneenschakeling was van gevallen waarmee leden van de gerechtelijke politie geconfronteerd kunnen worden en er maar een oplossing kon worden aan gegeven mits de nodige vakkennis terwijl zij ook tijdens het interview werden geconfronteerd met vakkennisvragen en in de toelichting die aan sommige verzoekers werd verstrekt expliciet wordt toegegeven dat bij de beoordeling aandacht werd besteed aan de kennis van de onderzoeksmethodiek; dat verzoekers uitdrukkelijk de overlegging vragen van de examengeschriften van de examencommissie in de diverse individuele dossiers waaruit duidelijk de toedracht met betrekking tot het voorwerp van de assessmentproef zal blijken;

6.2.2. Overwegende dat verzoekers dit middel niet hebben aangevoerd in hun beroepen tegen de examenuitslag zelf; dat wat hen betreft de termijn om die uitslag rechtstreeks te bestrijden verstreken is zodat zij om de reeds uiteengezette redenen het middel dan ook niet meer ontvankelijk kunnen aanvoeren;

6.3.1. Overwegende dat verzoekers een derde middel aanvoeren :

> "Genomen uit de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
> Doordat de beslissingen waarmee aan verzoekende partijen werd meegedeeld dat zij niet geslaagd waren voor het assessment center van het bevorderingsexamen voor de graad van commissaris voor de gerechtelijke politie geen enkele, minstens geen afdoende motivering bevatte,
> Terwijl deze beslissingen nochtans als gevolg (hebben) dat verzoekende partijen niet voor die bevorderingen (in) aanmerking kwamen, en derhalve rechtsgevolgen teweegbrengt, zodat op deze beslissingen de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van toepassing zijn.";

Overwegende dat verzoekers bij dit middel toelichten dat enkel de punten werden opgegeven als motief terwijl het assessment center geen kennisexamen is maar een proef die tot doel heeft de gegadigden te beoordelen op persoonlijkheidskenmerken en gedragsdimensies die relevant zijn voor de uit te oefenen functie; dat volgens hen een verantwoording van die punten vereist was opdat men zicht zou krijgen op de motieven die tot de in punten uitgedrukte waardering hebben geleid; dat het ontbreken van een dergelijke bijkomende verantwoording niet zou kunnen worden goedgemaakt door een achteraf opgemaakte nota; dat zij stellen dat het ontbreken van een bijkomende verantwoording hier des te meer klemt daar er voor het assessment center in geen puntenrooster is voorzien zodat niet uitgemaakt kan worden in welke mate het luik "interview" bepalend was voor het resultaat en dat zij dan ook in het duister

tasten aangaande de exacte reden van hun onvoldoende op de proef, om welke reden zij dan ook de rangschikking van de kandidaten op het assessment center niet op haar juistheid kunnen onderzoeken, terwijl de bevorderingen juist gebeurden in functie van de orde waarin de laureaten werden gerangschikt;

Overwegende dat verzoekers voorts aanvoeren, buiten wat zij reeds hadden aangevoerd in hun beroepen tegen de examenuitslagen zelf, dat de bijkomende uitleg die aan sommigen onder hen werd verschaft niet alleen wegens zijn laattijdigheid maar ook wegens zijn inhoud niet als een afdoende motivering kan worden beschouwd, vooreerst niet omdat een beoordeling in punten wordt verstrekt inzake niet kennisgerichte vragen en ten tweede niet omdat het onduidelijk is hoe de puntenwaarden op de vijf beoordeelde vaardigheden werden omgevormd in percentages, welk laatste blijkt uit de vergelijking van de resultaten van sommige kandidaten : zo heeft Dominiek DEVRIESE met een score 2,1,1,2,2 een totaal van 47 punten op 100 terwijl Ivan BOTERDAELE, tweede verzoeker, met een score 2.1.1.3.2 (lees : 2.1.1.2.3.) slechts 45 punten op 100 krijgt; dat zij de overige inhoud van de brieven evenmin correct vinden waar er wordt gezegd dat de jury aan de kandidaten de kans gaf om minder goede oplossingen in de postbakoefening recht te zetten, hoewel deze mogelijkheid niet werd geboden en er trouwens nooit gezegd werd welke antwoorden als positief of negatief werden beschouwd; dat volgens verzoekers ten slotte ook de vraag blijft hoe het komt dat er van de 40 geslaagde kandidaten 21 werden gedelibereerd en vanaf welk cijfer men heeft gedelibereerd;

6.3.2. Overwegende dat in het arrest nr. 92.492 het middel zoals het daar was aangevoerd in de volgende bewoordingen werd verworpen :

"Overwegende (...) dat ten aanzien van selectieproeven zoals de voorliggende kan worden aangenomen

dat, om aan het voorschrift van formele motivering te voldoen, het volstaat dat uit de beslissing blijkt dat aan de verschillende kandidaten een bepaald aantal punten werd toegekend en dat die punten aan de betrokkenen werden medegedeeld; dat te dezen aan iedere kandidaat werd medegedeeld hoeveel punten hij op het assessment center behaald had zodat onder dat opzicht aan het vereiste van formele motivering is voldaan;

Overwegende dat wanneer een selectieproef niet louter kennisvragen waarop een afgelijnd antwoord kan worden gegeven of proeven waarvan de uitslag mathematisch meetbaar is bevat, de vraag kan rijzen op grond van welke criteria de examinatoren tot hun beoordeling zijn gekomen; dat in dat geval de teleurgestelde kandidaat bij degene die het resultaat van de proeven heeft vastgesteld op informatie kan uitgaan en deze laatste hem een aan de aard van de proeven aangepaste toelichting moet verstrekken nopens zijn quotering;

Overwegende dat, zoals hiervoren vermeld onder punt 1.5., uit het administratief dossier blijkt dat die bijkomende informatie werd verstrekt aan verzoekers die erom gevraagd hebben; dat daarbij eerst een algemene toelichting werd verstrekt nopens de wijze van quoteren volgens de zogenaamde "basisdimensies", namelijk communicatievaardigheid, leadership, organisatietalent en zin voor synthese, motivatie en loyauteit en stressbestendigheid, waarna de diverse, voor ieder van die basisdimensies aan de betrokken kandidaat toegekende punten werden medegedeeld en nog algemene uitleg werd verstrekt aangaande de wijze van beoordelen van de commissie bij de onderscheiden proeven; dat terzake die verantwoording kon volstaan -meer bepaald, die quotering niet noodzakelijk uitgesplitst diende te zijn over de diverse proeven en onderdelen van het assessment center- gelet op de omstandigheid dat bij al de verschillende proeven het steeds ging om de beoordeling van dezelfde persoonlijkheidskenmerken en de kandidaten op al die proeven afzonderlijk steeds volgens die criteria werden beoordeeld door de examencommissie;

Overwegende overigens dat, voor zover sommige verzoekers die verantwoording nog niet toereikend vonden, zij in deze zaak de mogelijkheid hadden hun kritiek toe te spitsen op de meer gedetailleerde gegevens waarover zij konden beschikken na inzage van het administratief dossier dat was neergelegd naar aanleiding van hun vordering tot schorsing tegen de uitslag van de selectieproeven zelf; dat zij aldus hadden kunnen aantonen dat de hen toegekende quotering onregelmatig of onredelijk was; dat geen van hen dat echter doet";

Overwegende dat aan die consideransen nog kan worden toegevoegd dat inzake examens het om diverse redenen veelal materieel ondoenbaar is om aan iedere geëxamineerde een formele motivering van de door hem behaalde punten te verstrekken, ook wanneer het niet louter om kennisvragen gaat; dat daarom moet worden aangenomen dat in principe het toegekende puntenaantal geldt als motivering in de zin van de wet van 29 juli 1991, met dat correctief echter dat, wie vragen heeft bij de hem toegekende examenuitslag, om nadere toelichting kan vragen; dat die uitleg dan kan gelden als een bijkomende "formele" motivering van de examenuitslag, in die zin namelijk dat de betrokkene daaruit moet kunnen afleiden of het zin heeft zijn examenuitslag te betwisten met de middelen welke het recht hem verschaft; dat die bijkomende motivering echter niet zover kan gaan dat andere gegevens, zoals processen-verbaal van de deliberaties, examenkopijen, niet alleen die van de belanghebbende kandidaat zelf maar ook die van de andere geëxamineerde kandidaten, worden medegedeeld bij wijze van nadere toelichting; dat dergelijke gegevens weliswaar niet geheim moeten blijven en er inzage van kan worden verleend bijvoorbeeld door de neerlegging van het administratief dossier van de zaak, doch zulks dan helemaal geen zaak meer is van formele, wel van materiële motivering en het van de omstandigheden van de zaak zal afhangen in hoeverre de aldus aan het licht gekomen gegevens als grondslag kunnen dienen voor nieuwe middelen of aanvullende argumenten in het kader van een administratief kort geding;

Overwegende dat in zoverre aangevoerd wordt dat het assessment center geen kennisproef uitmaakt doch een min of meer subjectieve beoordeling van persoonlijkheidskenmerken en gedragsdimensies, en gelet op de omstandigheid dat daarvan een puntenquotering moet worden gemaakt, de motivering moeilijk meer kan bevatten dan de quoteringen van de diverse dimensies van de

proef, in die zin dat bijvoorbeeld een puntencijfer van 1 op 4 betekent dat de kandidaat zwak scoort voor die dimensie; dat de samentelling van die deelquoteringen dan het algemeen puntenresultaat voor de proef oplevert waarbij vastgesteld wordt eerst, of de kandidaat al dan niet geslaagd is en, zo ja, in welke orde hij voor bevordering in aanmerking komt; dat in dezen de verzoekers weliswaar opmerken dat het verband tussen de deelquoteringen en het eindresultaat niet duidelijk is, doch ter zake op het eerste gezicht nergens een fundamentele tegenstrijdigheid kan worden ontwaard tussen de scores behaald op de diverse basisdimensies en de totaalscore van iedere kandidaat;

Overwegende dat in zoverre verzoekers hun redenering aangaande de onduidelijkheid van de waardeverhouding van de verschillende proeven binnen het assessment center verder ontwikkelen, zij de noodzakelijke gegevens voor die bijkomende argumentatie wellicht pas hebben kunnen achterhalen nadat het administratief dossier betreffende hun annulatieberoepen tegen het examenresultaat was neergelegd; dat zij ze eventueel ontvankelijk konden aanvoeren in hun memorie van wederantwoord met betrekking tot die beroepen, doch niet meer in het kader van een administratief kort geding, waar het, zoals gezegd, in principe niet mogelijk is aangevoerde middelen naderhand uit te breiden;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

6.4.1. Overwegende dat verzoekers een vierde middel aanvoeren :

> "Genomen uit de schending van het onpartijdigheids- en onafhankelijkheidsbeginsel.
> Doordat, de leden die zetelden in de examenjury actief deelnamen aan de afname en beoordeling van de proeven, ook van de proeven van eigen personeelsleden,

> Terwijl, de beginselen van onpartijdigheid en onafhankelijkheid minstens vereisen dat geen subjectieve dan wel objectieve betrokkenheid, zoals een direct functioneel verband, bestaat tussen geëxamineerde en examinator.";

Overwegende dat verzoekers toelichten dat twee van de juryleden, een magistraat en een commissaris, behoorden tot het parket respectievelijk de brigade van Gent en dat dus voor de kandidaten uit Gent twee van de vier juryleden -voor de postbakoefening zelfs twee op de drie- met hen in nauw professioneel verband stonden, welke betrokkenheid een objectieve beoordeling in de weg staat; dat volgens hen die leden zich, wegens negatieve dan wel positieve ervaringen uit hun professionele samenwerking, alsook door mogelijke overwegingen naar toekomstige onderlinge gezagsverhoudingen, niet in een positie bevonden om te oordelen over de benoemingskansen van hun ondergeschikten, terwijl er minstens een schijn van partijdigheid en afhankelijkheid is gewekt; dat verzoekers het bewijs van die partijdigheid vinden in het feit dat de zes leden van de brigade Gent die deelnamen aan het examen en die werden beoordeeld door de twee juryleden van het rechtsgebied Gent allen niet geslaagd werden bevonden terwijl de twee kandidaten uit Gent die niet werden geëxamineerd door die twee juryleden gezamenlijk, wel geslaagd zijn; dat verzoekers de voorlegging vragen van het besluit waarbij de juryleden werden aangesteld alsook van het volledige examendossier;

6.4.2. Overwegende dat het niet volstaat te beweren dat een examencommissie partijdig was of dat er een schijn van partijdigheid was, maar dat het verzoekers toekomt de gegevens aan te brengen waaruit die partijdigheid kan blijken; dat in dezen zij enkel stellen dat twee leden van de examencommissie de hiërarchische oversten waren van sommige kandidaten en dat de kandidaten van de brigade Gent die werden beoordeeld door

twee juryleden van het rechtsgebied Gent niet geslaagd werden verklaard, wat wel het geval was voor de twee kandidaten uit Gent die niet werden geëxamineerd door die twee juryleden; dat weliswaar mogelijk is dat de betrokken juryleden op de kandidaten die ze persoonlijk kennen als hun ondergeschikten een iets andere kijk hebben dan op de andere kandidaten, doch zulks daarom nog niet wil zeggen en ook niet laat vermoeden dat zij niet meer in staat zijn die kandidaten op een voldoende objectieve wijze te beoordelen; dat louter de voormelde vaststelling dat de twee uit de brigade Gent afkomstige kandidaten die door de jury in zijn initiële samenstelling zijn beoordeeld wel zijn geslaagd doch niet de andere, niet volstaat om de objectiviteit van de jury in vraag te stellen; dat het middel niet ernstig is;

6.5.1. Overwegende dat verzoekers een vijfde middel aanvoeren :

> "Genomen uit de schending van het vertrouwens- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van het grondwettelijk vastgelegd gelijkheidsbeginsel (art. 10-11 Gec.G.W.) en van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
> Doordat, de samenstelling examencommissie niet dezelfde was voor alle kandidaten bij de selectieproef van het type 'assessment center',
> Terwijl, het bij psychotechnische tests, waarbij per definitie de subjectieve beoordeling van de kandidaten door de examinatoren een belangrijke rol speelt, en waarvan de uiteindelijke rangorde als voornaamste criterium geldt voor de benoemingsvolgorde, evident is dat de examencommissie voor alle kandidaten op éénzelfde wijze dient samengesteld te zijn.";

Overwegende dat verzoekers nog toelichten dat het beoordelen en rangschikken van de kandidaten op basis van een evaluatie van hun persoonlijkheidsprofiel een subjectief oordeel inhoudt dat ongetwijfeld van persoon tot persoon verschilt en dat dit oordeel dan ook maar als rangschikkingselement deugdelijk kan zijn als

het voor alle kandidaten uitgebracht wordt door dezelfde personen, omdat alleen dan de examenjury de ene kandidaat met de andere kan vergelijken en op basis daarvan vaststellen hoe die kandidaten zich tot elkaar verhouden; dat verzoekers inzage vragen van het volledige examendossier waaruit de wijziging van de examenjury zal blijken; dat zij menen nu al te kunnen vaststellen dat bij de aanvang jurylid-magistraat R. VANDENBORNE heeft gezeteld om daarna systematisch vervangen te worden door een collega uit Gent, terwijl anderzijds er meermaals een jurylid van SELOR aanwezig was dat niet tot de jury behoorde;

6.5.2. Overwegende dat artikel 10, eerste lid, van het meergenoemd ministerieel besluit van 18 december 1998 bepaalt hoe de examencommissie van het assessment center moet worden samengesteld en dat blijkens artikel 11 van hetzelfde besluit inzake de werking van de examencommissie de reglementering van het Vast Wervingssecretariaat van toepassing is;

Overwegende dat de omstandigheid dat de examencommissie tijdens het afnemen van de mondelinge proeven van het assessment center niet voor alle kandidaten dezelfde zou zijn geweest niet zonder meer de conclusie wettigt dat die proeven niet objectief verlopen zijn noch dat de ene commissie kandidaten geslaagd zou hebben verklaard die door een anders samengestelde commissie afgewezen werden; dat wanneer, zoals in casu, een groot aantal kandidaten moet worden getest, op meerdere data, niet kan worden uitgesloten en ook niet als ontoelaatbaar kan worden geacht dat op bepaalde dagen commissieleden worden vervangen door hun plaatsvervangers, ook als dat gebeurt louter op grond van een "verhindering" en niet wegens overmacht; dat ter zake het jurylid R. VANDENBORNE na de eerste zitting werd vervangen door haar plaatsvervanger, naar werd medegedeeld op aandringen van haar overste en wegens een

te grote werklast; dat die reden van vervanging kan worden gerangschikt onder de noemer "verhindering"; dat in het kader van onderhavig kort geding niet nog eens kan worden onderzocht of die reden wel reëel was; dat zowel het strikt geregeld zijn van de modaliteiten waaronder de proeven moesten worden afgelegd en beoordeeld als de omstandigheid dat de commissie uit vier leden -waarvan slechts één kon wisselen- bestond een voldoende continuïteit bij de beoordeling waarborgde, wat de bezwaren van verzoekers aangaande de vergelijkbaarheid van de uitslagen en de rangschikking in grote mate neutraliseert; dat wat dat laatste betreft nog kan worden opgemerkt dat het ter zake niet gaat om de rangschikking van de geslaagd verklaarde kandidaten onderling maar om de vergelijking tussen wie niet en wel geslaagd is; dat het zogenaamd zetelen van een vijfde jurylid ter sprake komt bij het zevende middel; dat het middel niet ernstig is;

6.6.1. Overwegende dat verzoekers een zesde middel aanvoeren :

> "Genomen uit de schending van het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel, van het grondwettelijk vastgelegd gelijkheidsbeginsel (art. 10-11 Gec.G.W.) en van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
> Doordat, enerzijds, aan verzoekende partijen werd voorgehouden dat zij de door hun gegeven antwoorden in de eerste twee onderdelen van de assessment proef, in het derde en laatste deel van deze proef zouden kunnen toelichten, en verzoekers derhalve hiermede uitdrukkelijk rekening hebben gehouden bij de beantwoording van de eerste twee onderdelen van deze proef,
> terwijl, verzoekers geheel onverwacht, en in strijd met wat voordien werd voorgehouden, tijdens het laatste onderdeel van de assessment proef niet in de mogelijkheid werden gesteld de eerder verstrekte antwoorden toe te lichten.";

Overwegende dat verzoekers stellen dat zij, ingaande op de raadgevingen vervat in de "toelichting over de assessment-proef voor bevordering tot de graad

van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris", zich voor het interview hadden voorbereid op een bespreking van de afgelegde gedrags- en situatietest enerzijds en de persoonlijkheidsvragenlijst anderzijds doch naderhand bleek dat tijdens het geplande interview geen enkele terugblik plaatshad, integendeel dat van een interview gewoon geen sprake was; dat volgens verzoekers in de voornoemde toelichting was gesteld dat ze de kans zouden krijgen om tijdens het interview de wijze waarop ze de twee andere delen van de test hebben afgelegd nader toe te lichten en zulks in die toelichting met een dergelijke stelligheid was toegezegd, dat zij de eerste twee gedeelten hebben afgelegd vanuit de optiek dat ze later daarover toelichting zouden kunnen geven, dat dit laatste een dermate rechtmatige verwachting was dat het feit dat die verwachting niet is uitgekomen een schending uitmaakt van het vertrouwensbeginsel; dat verzoekers ook nog aanstippen dat de kandidaten die op een latere dag werden opgeroepen wel de mogelijkheid hebben gehad zich erop voor te bereiden -zij waren over het verloop ervan immers ingelicht door de andere kandidaten - wat een ongelijkheid tussen de kandidaten heeft gecreëerd;

6.6.2. Overwegende, vooreerst, dat volgens de dossiers betreffende de selectieproeven tijdens het mondeling gedeelte van het assessment center was voorzien in een bespreking van de vorige proeven, naast een eindinterview; dat niet aangetoond is dat er tijdens het mondeling gedeelte geen vragen werden gesteld over de vorige proeven, ook al geschiedde dat misschien niet strikt afgelijnd;

Overwegende voorts, voor zover verzoekers zich beroepen op de reeds vermelde toelichting -die blijkbaar geen officieel karakter had-, dat die toelichting niet in zulkdanige zekere en duidelijke termen was gesteld als verzoekers beweren; dat er wel staat : "Bij

vele tests zal de kandidaat later de gelegenheid krijgen om tijdens een interview (...) zijn/haar aanpak toe te lichten : (...). Omdat men vaak eventuele notities tijdens de oefening heeft moeten afgeven, is het nuttig om onmiddellijk na de test voor zichzelf een en ander te memoriseren, ten einde beter voorbereid te zijn voor het interview"; dat er niet staat dat de kandidaten van het komende assessment center in elk geval zullen kunnen "terugkomen" op hun eerdere proeven, alleen maar dat het bij vele proeven zo is dat de mogelijkheid wordt geboden ze toe te lichten;

Overwegende dat volgens de voornoemde toelichting het interview meestal bestaat uit drie onderdelen, waarvan een is het nader ingaan op de gedrags- en situatietest; dat ook hieruit verzoekers niet met zekerheid konden afleiden dat zij tijdens het interview de mogelijkheid zouden krijgen in te gaan op de wijze waarop zij de gedrags- en/of situatietest hebben afgelegd; dat met andere woorden de toelichtende tekst enkel een globale beschrijving geeft van hoe een assessment center verloopt zonder evenwel de inhoud van de verschillende onderdelen zoals ze effectief zullen worden ingevuld aan te geven : zo wordt er aangegeven welke soorten gedragstest gebruikt kunnen worden bij een dergelijke proef zonder dat uitsluitsel wordt gegeven over welke test nu effectief zal worden gebruikt; dat verzoekers er geen rechtmatige verwachting konden op steunen dat ze ook effectief tijdens het interview de kans zouden krijgen op de gedrags- en situatietest terug te komen; dat, ook voor zover het juist is dat verzoekers niet echt hun schriftelijke proeven hebben kunnen toelichten, het middel niet ernstig is; dat wat de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel betreft, dient te worden besloten dat aangezien de kandidaten ten onrechte meenden zich enkel te moeten verwachten aan een interview, er geen schending van de gelijkheid kan worden gevonden in het feit dat niet alle

kandidaten zich in deze onterechte verwachting voor de proef aanmeldden;

6.7.1. Overwegende dat verzoekers een zevende middel aanvoeren :

> "Genomen uit de schending van artikel 10 van het Ministerieel Besluit dd. 18 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris.
> Doordat, voor sommige kandidaten (...) de examenjury samengesteld (was) uit vijf leden,
> terwijl, krachtens artikel 10 van het Ministerieel Besluit dd. 18 december 1998 de examencommissie dient te zijn samengesteld uit slechts vier leden.";

Overwegende dat verzoekers bij dit middel toelichten dat bij sommige proeven er nog een vijfde, vrouwelijk lid in de examenjury zetelde;

6.7.2. Overwegende dat dit middel niet werd aangevoerd in de beroepen tegen het examenresultaat zelf en deswege niet ontvankelijk is;

6.8.1. Overwegende dat verzoekers een achtste middel aanvoeren :

> "Genomen uit de schending van artikel 11 van het Ministerieel Besluit dd. 18 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris.
> Doordat, er geen reglement bestaat van het Vast Wervingssecretariaat inzake de werking van (de) examencommissie assessment center,
> terwijl, krachtens artikel 11 van het Ministerieel Besluit dd. 18 december 1998 (de) examencommissie diende te werken op basis van het reglement dienaangaande van het Vast Wervingssecretariaat.";

6.8.2. Overwegende dat ook dit middel, omdat het niet werd aangevoerd in de beroepen tegen het examenresultaat zelf, niet ontvankelijk is;

7. Overwegende dat aangezien geen der middelen als ernstig kan worden beschouwd, niet voldaan is aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Joseph CNOCKAERT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2000 en een, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**